

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐν Βελσετίνῳ ἀνασκαπτομένῳ τύμβῳ ἀνευρέθη ἀρχαῖος τάφος οὗ τὸ κράσπεδον ἀποτελεῖται ἐκ περικλοῖς μαρμάρου, ἀνηκον πιδανῶς εἰς τὸν Δ' . π. Χ. αἰῶνα. Εἰκάζεται ὅτι πρὸς τὸ βάθος ἐγκρύπτονται οἱ τάφοι τῶν βασιλέων τῶν Φερρών.

★

Ἐν Προύση ἀνευρέθησαν δύο ἀγάλματα μεγάλης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας. Τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν, ἀνακαλυφθὲν κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν θεμελίῳ οἰκίας παρὰ τὸ φρούριον τοῦ Κάραχισα, παριστᾷ προτομὴν τοῦ Διὸς εἰς φυσικὸν μέγεθος καὶ εἶνε ὕψους ἐξήκοντα ἑκατοστομ. ἀπὸ τῶν ὤμων. Ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ καλλιτεχνικὴ κατασκευὴ τοῦ ἀγάλματος τούτου, ἰδίᾳ δὲ ἡ γλυφὴ τοῦ πώγματος καὶ τῆς κόμης εἶνε ἐκτάκτως ἐπιτυχῆς καὶ λεπτῆς, καὶ τὸ σπουδαιότερον ὅτι διατηρεῖται εἰς ἀρκετὰ καλὴν κατάστασιν διότι ἐκτός ἐλαφροῦς βλάβης τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ μύστακος, οὐδεμίᾳ ἄλλῃ βλάβῃ ἐξηκριβώθη.

Τὸ ἕτερον ἄγαλμα, παριστᾷ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸν Ἀπόλλωνα. Ἐχει μέγεθος ἑνὸς μέτρον, διατηρεῖται εἰς καλὴν κατάστασιν, διότι ἐκτός βλάβης εἰς τὴν ἀριστερὰν κνήμην καὶ εἰς τὴν ρίνα, ἄλλη βλάβη δὲν ὑπάρχει.

★

Ἐν Ρώμῃ ἐντὸς ἰδιωτικῆς ἐπαύλεως, ἀνηκούσης εἰς τὴν Ἑμπορικὴν Τράπεζαν τῆς Ρώμης, ἀνεκαλύφθη ἄγαλμα ἐκ μαρμάρου τῆς Πάρου παριστῶν ἐν τῶν τέκνων τῆς Νιόβης. Τὸ ἄγαλμα εἶνε ὡραιότατον καὶ εἰς τὸν θεώμενον ἐμπνέει ἀληθῆς μεγαλεῖον, εἶνε δὲ ἐπεξεργασμένον μετὰ λεπτοτάτης τέχνης. Τὸ εἶδος τοῦ εὐρεθέντος ἀγάλματος εἶνε σπάνιον, τύπου ἀνεπιλήρτου, ἀπαρμιλλῶν γραμμῶν καὶ ὑπερβαίνον πάντα τὰ διαφημισθέντα παρόμοια ἀγάλματα. Τὸ ἄγαλμα παριστᾷ μίαν ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῆς Νιόβης τῆς πρώτης νεανικῆς ἡλικίας μὲ τὸ ἑκπαλιν ἐκεῖνο καὶ λεπτοφνῶς, τῆς μόλις διαμορφουμένης γυναικείας πλαστικότητος.

★

Ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Σχολῇ Ἀθηρῶν ὠμίλησαν ὁ διευθυντὴς κ. Δῶκινς περὶ τῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐν Κρήτῃ ἀνασκαφῶν, ὁ ἐπίτροπος κ. Wasch περὶ τῶν γενομένων ἀνασκαφῶν πρὸς καθορισμὸν τῆς τοποθεσίας τῆς ἀρχαίας Σπάρτης καὶ περὶ τῶν ἑλλ. φρουρίων εἰς τὰς Νοτίους Σποράδας καὶ ὁ κ. Tilyard περὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῆς ἐν Σπάρτῃ Ὀρθίας Ἀρετίμους. Ὁ κ. Δῶκινς περὶ τοῦ βασιλέως Δημοφῶντος, καὶ περὶ τοῦ ἔτι θανόντος διασώμου Ἀγγλου ἱστορικοῦ Πέλχαμ, καθηγητοῦ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας ἐν τῇ Πανεπιστημίᾳ Ὁξφόρδης, καὶ ὁ κ. Χάσλιν περὶ ρωμαϊκῆς γεφύρας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ἀσωποῦ.

Ἐν τῇ Γαλλικῇ Σχολῇ ὠμίλησαν ὁ κ. Καρὸ περὶ Φάωνος καὶ Ἀδωνίδος, ὁ κ. Κουρβὺ περὶ τῆς ἐν Ἀθήλῳ Στοᾶς τοῦ Ἀντιγόνου, ὁ κ. Κίντς περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Δαυικῆς ἀποστολῆς ἐν Ρόδῳ καὶ ὁ κ. Γριεγούρ περὶ τῆς μονῆς Σινᾶ, ἀπὸ ἱστορικῆς, ἀρχαιολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἀπόψεως.

Ἐν τῇ Γερμανικῇ Σχολῇ ὠμίλησαν ὁ κ. Σβορώνος περὶ τῶν πρώτων νομισμάτων τῶν Ἑλλήνων, ὁ κ. Φρικενχάους περὶ τῆς ἀρχαίας λαογραφίας τῆς πολιούχου Ἀθηνᾶς, ὁ κ. Φόν Προμερστιάιν περὶ τῶν εἰς Ἑλλάδα πρώτων εἰσελθόντων Σαυρανῶν ἐπὶ Μάρκον Ἀδρηλίου, ὁ κ. Δαίρπελδ περὶ τῶν Βασιλικῶν ἀνακτόρων Ἰθάκης καὶ Πριονδος, καὶ περὶ νέων ἀνασκαφῶν ἐν Τίρυνθι, ὁ κ. Λάμπρος περὶ τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ Τιμαίου καὶ ὁ Μπρύνκερ περὶ γαιμηλίων Ἀττικῶν δώρων. Ἐν τῇ Ἀμερικανικῇ σχολῇ ὠμίλησαν ὁ κ. Κάσκειν περὶ τῆς μετόπης τοῦ Ἑρεχθίδου, ὁ κ. Χιλ περὶ τῆς Β. Α. στοᾶς τῶν Προπυλαίων καὶ ὁ κ. Γουδ περὶ στεγάσεως τῆς δυτικῆς πτέρυγος τῶν προπυλαίων.

Ἀπέθανεν ἐν Βερολίνῳ ὁ καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Χάλλης δόκτωρ Φρειδερίκος Βλάσιος, ἐν ἡλικίᾳ 64 ἐτῶν. Ἐν τῶν συγγραμμάτων του εἶνε γνωστὰ τὰ ἑξῆς: Ἡ Ἑλληνικὴ ρητορὶα ἀπὸ Ἀλεξάνδρου μέχρις Αἰγυρίου. — Βιογραφία τοῦ φιλοσόφου Πλαντάρχου. — Ἀρχαῖαι ἐπιγραφαί, ὡς συνένεξεν ἐν Θήρᾳ, Μήλῳ καὶ Κρήτῃ.

Τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς ἡμέραν ἀπέθανεν εἰς Γκέτιγγεν τῆς Γερμανίας ὁ καθηγητὴς τῆς κλασικῆς ἀρχαιολογίας εἰς τὸ ἐκεῖ Πανεπιστήμιον Κάρολος Ἀλτεῦ, ἐν ἡλικίᾳ 68 ἐτῶν. Ἦτο διάσημος ἀρχαιολόγος, διηθύνε δὲ τὴν νομισματικὴν συλλογὴν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Γκέτιγγεν. Εἶνε ὁμοματὴς ἡ μελέτη του περὶ ποιήματος τοῦ Καλλιμάχου. Μετ' ἰδιαζούσης κλίσεως ἐπεδόθη εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας καλλιτεχνίας. Ὁ θανὼν ἦτο ἀδελφὸς τοῦ περιφημοῦ ἐν Βερολίνῳ φιλοσόφου Γουλιέλμου Ἀλτεῦ.

★

Εἰς τὴν μονὴν Κρυπτοφύρου ἐν Ἰταλίᾳ ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια Βυζαντινοῦ μουσείου.

★

Ἐν Φαρσάλοις εὐρέθησαν ἔχνη πρωτοτύπου ἀρχαίου κυρίου, πιθανῶς ἀρχαίας στοᾶς, ἀγούσης εἰς τὴν ἀγορὰν Φαρσάλων.

✽ ✽ ✽ ✽

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Εἶνε γνώριμος εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Παναγοθήκης» Εἰρήνη ἡ Ἀθηναία. Εἶνε γνωστὴ ἡ δύναμις τῆς γραφίδος τῆς, ἡ φιλοσοφικὴ ποίησις ἣτις διανθίζει σκέψεις, αἱ ὁποῖαι σπανίως δύνανται νὰ βλαστήσῃ εἰς γυναικεῖον ἐγκέφαλον. Αἱ «Νύχτες», τομίδιον εἰς ὃ συνενέκνυρσε δέκα πρωτόλεια πεζῶν ποιημάτων τῆς, προσεπικυρώνουν τὴν ζωηρὰν ἐντύπωσιν ἣν ἐνεποίησαν αἱ τὸ πρῶτον ἰδῶν κ' ἐκεῖ μετὰ συστολῆς σκορπισθεῖσαι ἐμπνεύσεις τῆς. Ἡ νῦν κυριαρχῇ εἰς τὰ ἔργα χωρὶς ὅμως νὰ ὀλετῇ μαύρας σκιάς ἀπεναντίας, μία κυανὴ ἀνταρξία πλανάται κόσμον, ὃν φωτίζει ἡ γνώσις τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Ἡ Εἰρήνη Ἀθηναία γράφει μὲ τόσην φαντασίαν, ὥστε αὐτὴ νὰ ἐκμηδενίξῃ τὰς τυχὸν ἐλλείψεις ὡς πρὸς τὴν τεχνικὴν διασκευὴν τῆς εἰκόνης. Ἴσως μάλιστα τὴν ἐκλήρῃ τις ὡς Ἱερειζουσαν. κ' ἔχουν ὄντως κατὰ τὸ συμβολικὸν καὶ νεφελοῦδες καὶ παράδοξον αἱ σελίδες τῆς ἀλλ' ἡ συγγραφεὺς εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀγνοεῖ τὸν Νορβηγὸν φιλόσοφον. Ἐκ τῶν ἔργων τῆς τὸ «Νέο φεγγάρι» καὶ ἡ «Νυχτερίδα» εἶνε τὰ ὡραιότερα, ἐν γένει δὲ δύνανται τις νὰ εἴπῃ ὅτι εἰς τὰς εἰκόνας ἐπιτυγχάνει περισσότερον ἢ εἰς τὰ διηγήματα ἀπὸ τὸν «Γέρων Ἰσκιον» λ.χ. ὅστις θὰ ἐκέρδιζεν ἂν ἦτο συμμώτερος, προτιμῶ τὸν «Κόρακα», μίαν σύντομον σελίδα γεμάτην ἀπὸ ἑξαφῶν καὶ συμβολισμῶν.

Κ.

Ἡ Ζωγραφικὴ. — Τὴν ἐπιγραφὴν αὐτὴν φέρει τὸ 85ον βιβλίον τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὀφελίμων βιβλίων. Ἀποτελεῖται ἐκ σελ. 118 καὶ ἐγράφη ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Κακλαμάνου.

Ἡ Μελέτη. — Τεύχος Φεβρουαρίου. Περιέχει: «Πότε ἤρχισαν οἱ Ἕλληνες νὰ νίπτωνται τὴν πρωΐαν» ὑπὸ Χ. Τσοῦντα. — Συνέχεια τῶν ἰδιογενῶν Ἀπομνημονευμάτων τοῦ Ἀνδρέου Συγγροῦ. — «Πῶς πρέπει νὰ τρώγωμεν» ὑπὸ Μελισσηνοῦ. — «Ἐργαζόμεναί Ἕλληνίδες» ὑπὸ Σ. Δοβέρδου. — «Ἡ συνολτικὴ ἄσκησις τοῦ ἔθνους» ὑπὸ Γ. Δροσίνῃ. — «Γεωργικαὶ ἐπιστολαί» ὑπὸ Σ. Χασιώτου. — Λογοτεχνία καὶ Φυσικὴ Ἱστορία ὑπὸ Ν. Χ. Ἀποστολίδου. — Γνώμαι τοῦ Ρώσιν. — «Διοκλήης»

